

Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ
V Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ”

Частина 1. Психолого-педагогічний напрям

18-19 квітня 2012 року
м. Рівне

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ:
Матеріали V Міжнародної науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців. Частина 1. Психолого-
педагогічний напрям. – Рівне: РВВ РДГУ. – 2012. – 191 с.**

Програмний комітет:

- Постоловський Руслан Михайлович** – кандидат історичних наук, професор, ректор РДГУ–
голова оргкомітету;
- Поніманська Тамара Іллівна** – кандидат педагогічних наук, професор, проректор з
наукової роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;
- Гон Максим Мойсейович** – доктор політичних наук, професор;
- Павелків Роман Володимирович** – доктор психологічних наук, професор;
- Пальчевський Степан Сергійович** – доктор педагогічних наук, професор;
- Петрівський Ярослав Борисович** – доктор технічних наук, професор;
- Сяський Андрій Олексійович** – доктор технічних наук, професор;
- Батишкіна Юлія Валеріївна** – кандидат технічних наук, доцент;
- Воробйова Ірина Анатоліївна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Галуха Любов Юріївна** – кандидат історичних наук, доцент;
- Дичківська Ілона Миколаївна** – кандидат педагогічних наук, професор;
- Мельник Віра Йосипівна** – кандидат географічних наук, доцент;
- Сілкова Галина Василівна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Суржук Тетяна Борисівна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Сяський Володимир Андрійович** – кандидат технічних наук, доцент;
- Чернігівець Тетяна Іванівна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Черній Алла Леонідівна** – кандидат політичних наук, доцент;
- Хижнякова Надія Олександрівна** – кандидат економічних наук, доцент.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного
університету (протокол №8 від 30.03.2012р.)

функцію внутрішніх сигналів, внутрішніх у тому сенсі, що вони не є психічним відображенням безпосередньо самої предметної діяльності. Особливість емоцій полягає у тому, що вони відображають відносини між мотивами (потребами) та успіхом або можливістю успішної реалізації” [5, 197-198].

Найбільш точно взаємозв'язок емоцій і процесу пізнання визначений, на наш погляд, В.Вілюнасом. Вчений вважає, що спрямовуючи емоції на причини, сигнали і т.ін. значущих подій, процеси пізнання тим самим визначають свою долю і в подальшому самі спрямовуються емоціями на ці причини для кращого ознайомлення з ними та виявлення оптимального способу поведінки. Тільки таким взаємодоповнюючим впливом сфер інтелекту і афекту, що відповідають за відображення об'єктивних умов діяльності та суб'єктивної значущості цих умов, забезпечується досягнення кінцевої мети діяльності. Отже, емоції безпосередньо включені в пізнавальні процеси, орієнтують суб'єкта, вказують йому на значущість оточуючих його явищ, виконують важливу функцію в регуляції динамічної сторони мотивації.

В.Вілюнас розробив функціональну класифікацію емоцій, в якій виділив два основних види емоцій – провідні (або ведучі) та похідні емоції. При цьому провідні емоції відкривають суб'єкту значущість або зміст самого предмета, потреби. Похідні ж емоції відкривають суб'єктові зміст тих предметів, які володіють лише ситуативною, умовною життєвою значущістю, опосередкованою їх об'єктивним ставленням до предмету провідної емоції. Провідні емоції безпосередньо пов'язані з мотивами діяльності.

Аналізуючи поняття “провідні емоції” та “почуття”, автор дійшов висновку щодо їх тотожності. Почуття, на думку В.Вілюнаса, це провідні емоційно - смислові утворення особистості. Почуття і провідні емоції тотожні і функціональні: функцію виділення в образі предметів-мотивів діяльності особистості виконують саме почуття. Серед похідних емоцій вчений виділяє, зокрема, клас емоцій успіху - неуспіху, які виступають в якості того допоміжного механізму, який підключається по мірі необхідності до процесу регуляції діяльності і корегує на основі врахування фактичних досягнень її протікання в конкретній ситуації [3].

В науковій літературі емоції розглядаються також відповідно до того, який стан вони викликають: активний чи пасивний, активізують чи пригнічують життєдіяльність людини. За цим критерієм емоції поділяються на дві групи – стеничні (від грецького “стенос” – сила) та астеничні (“аотенос” – слабкість, знесилля). Стеничні емоції підвищують активність, енергію, життєдіяльність, викликають підйом, бадьорість, завдяки посиленню роботи серцевої системи, підвищенню артеріального тиску, темпу та глибини дихання. До стеничних емоцій відносяться радість, задоволення, захоплення. Астеничні емоції знижують активність, пригнічують життєдіяльність. Це туга, смуток, образа тощо.

Останнім часом уявлення про дезорганізуючі та дезадаптивні функції емоцій змінилися уявленнями про емоції як один з основних адаптивних механізмів. Так, К.Ізард стверджує, що фундаментальний принцип людської поведінки полягає у тому, що емоції енергетизують і організують сприймання, мислення і дію. Всі емоції, на думку автора, володіють адаптивними функціями, що розвиваються в ході еволюції. Також, К.Ізард в своїй теорії диференційних емоцій висуває положення про те, що афекти, зокрема емоції, є основними організуючими і контролюючими силами у свідомості, самосвідомості і в Я-концепції [4].

Таким чином, можна стверджувати, що емоції мають адаптивну функцію, вони пов'язані з потребами людини, виконують функції оцінки і спонукання. В емоціях представлено цілісне ставлення людини до світу, вони тісно пов'язані з центральними особистісними утвореннями, являють собою основну мотиваційну систему людини. Як б умови та детермінанти не визначали життя та діяльність людини – внутрішньо, психологічно, - дійовими вони стають лише тоді, коли їм вдається проникнути у сферу її емоційних відносин і закріпитися в ній. Емоції справляють вплив на всі сфери людського життя, в тому числі і на навчання; вони є найважливішим фактором регуляції процесів пізнання. Випадки дезорганізуючої діяльності людини в зв'язку з емоціями слід розглядати, як наслідок порушення регулюючої функції емоцій. Ці порушення можливі при неузгодженості характеристик емоційних процесів з конкретними особливостями діяльності та її умов.

Список використаних джерел

1. Бондаревский В.Б. Беседы о самовоспитании / В.Б. Бондаревский. - Алма-Ата: Жалын, 1983. – 190 с.
2. Васильев И.А., Поплужный В.Л., Тихомиров О.К. Эмоции и мышление / И.А. Васильев, В.Л. Поплужный и др. - М.: МГУ, 1980. – 190 с.
3. Вилюнас В.К. Психология эмоций / - СПб.: Питер, 2007. – 496 с.
4. Изард К. Психология эмоций / К. Изард. - СПб.: Питер, 1999. – 460 с.
5. Леонтьев А.Н. Деятельность. Сознание. Личность / А.Н.Леонтьев. – М.: Смысл: Academia, 2004. – 345с.

РОЗВИТОК ТВОРЧОГО МИСЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ В ПРОЦЕСІ ДИЗАЙНЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА УРОКАХ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА

Начичко Л.М., студентка

**Рябоконе В.І., кандидат педагогічних наук, доцент
Рівненський державний гуманітарний університет**

Образотворче мистецтво нині є унікальним засобом за своїми можливостями впливу на особистісний розвиток дитини. Дизайн – це один з видів візуального мистецтва, що створює і формує світ речей. Освіченість в галузі дизайну стала важливим елементом культури людини. Ознайомлення з цим видом художньої творчості має відбуватися в шкільному віці та на стадії формування естетичних потреб і смаків. Саме з шкільної лави учнів вчать освоювати нелегку науку розуміння художньої, естетичної суті оточуючого нас предметного світу.

Сьогодні перед школою стоять важливі завдання, які вимагають невідкладних і радикальних змін. Одним з таких завдань є удосконалення художньої освіти.

Мета статті полягає у визначенні і науковому обґрунтуванні найбільш ефективних методів і прийомів вивчення дизайну, розробці інтенсивної методики формування творчого мислення учнів у процесі дизайнерської діяльності.

Рівень вивчення основ дизайну на уроках образотворчого мистецтва та формування творчого мислення молодших школярів буде підвищуватись, якщо застосувати інтенсивну методику навчання дизайну, в основу якої буде покладено як засвоєння необхідного теоретичного матеріалу, так і найбільш раціональні, особистісно-зорієнтовані методи і прийоми навчання та система вправ, спрямованих на розвиток розуміння ролі художнього образу в художньо-конструктивному навчанні учнів.

Мета дослідження обумовила завдання:

- 1) виявити психолого-педагогічні особливості функціональної структури творчого мислення молодших школярів, окреслити його сутність та способи виявлення розвитку.
- 2) проаналізувати стан вирішення проблеми навчання дизайну за науковими джерелами; вивчати масовий і передовий педагогічний досвід викладання дизайну в школі.
- 3) визначити рівень сформованості необхідних для вивчення дизайну вмінь і навичок.
- 4) розробити зміст експериментальної системи завдань та вправ для викладання основ дизайну на уроках образотворчого мистецтва.

5) експериментально перевірити ефективність розробленої методики в практиці навчання учнів.

Проблема творчості нині – з найактуальніших проблем навчання. З'ясування особливостей творчих здібностей, вивчення умов їх характеру зумовлюється насамперед потребами практики. Саме тому з перших років шкільного навчання значну увагу потрібно приділяти не тільки здобуттю знань учнями, а й розвитку їхніх здібностей. Творчий підхід до життя закладається в дитинстві та успішно розвивається в художній діяльності.

Заохочення до творчості є одним з основних напрямків експериментальної роботи. Основне завдання – це створення сприятливих умов для розкриття здібностей і творчого самовираження. Звичайно, це не так просто, і потрібно докласти максимум зусиль, щоб діти бачили і чули більше краси і високої культури, щоб сильнішим стало їх бажання самостійно творити.

Розвиток творчих можливостей учнів важливий на всіх етапах шкільного навчання, а особливо – у молодшому шкільному віці. Це пов'язано з тим, що в початкових класах починають формуватися способи навчальної роботи, закладаються прийоми розв'язання, якими учні користуватимуться надалі.

У необхідності розвитку творчої самостійності, художніх смаків дітей нині нікого переконувати не доводиться. А от про шляхи формування цих якостей сперечатися можна і необхідно. Адже й до сьогодні не створено цілісної методики художньо-конструктивної діяльності молодших школярів. На практиці очевидним є те, що увага приділяється не стільки розвитку фантазії, художньої уяви, зрештою, естетичному ставленню до праці, скільки опануванню учнями певних технічних знань, умінь і навичок. У дітей молодшого шкільного віку потрібно сформуванню емоційно-позитивне ставлення до зовнішньої сторони дизайнерської роботи – естетичного змісту та процесу виконання. Тому важливо подбати про емоційність змісту навчання, нестандартність його форми, а також про обладнання кабінету та його художнє оформлення.

Що таке творчість? Яке значення вона має в житті людини і суспільства? Творчість – це процес народження нового у природі чи в людині, необхідна умова інтелектуального та духовного зростання людини.

Чи кожна дитина здатна до творчості? Безумовно. І шкода, що народившись із природною здатністю творити, дитина поступово втрачає її. На жаль, це відбувається нерідко, тоді, коли дитина вчасно не розвиває своїх творчих здібностей, не знаходить стимулів для їхнього розвитку. Саме тому учням молодшого шкільного віку легше вдається виконати завдання творчого характеру, ніж учням старших класів.

Дизайн – це якісно новий вид діяльності, в якій поєднуються елементи технічної і художньої творчості, елементи трудового навчання та образотворчого мистецтва [3;18].

Працюючи з дітьми, я помітила, що творча активність дітей змінює їх особистість: нові властивості з'являються в її інтересах, у сфері почуттів, у вольовій спрямованості. Особливо інтенсивно розвивається активність і самостійність. У молодших школярів спостерігається надзвичайна чутливість до того, що вони сприймають. Діти часто бачать те, чого не помічаємо ми, дорослі. Їхнє сприймання є більш безпосереднім, творчим. І саме в тому, щоб навчити дітей творити, я вбачаю своє завдання як учителя.

Перші спроби художнього конструювання виявляються вже в ранньому дитинстві, коли малюк складає пірамідку та інші найпростіші споруди з кубиків. Незважаючи на те, що протягом дошкільного дитинства результати цієї діяльності ускладнюються й удосконалюються, вони, зрозуміло, не можуть бути порівняними з результатами дорослих, їх не можна оцінити з погляду наявності новизни, матеріальної та духовної цінності. Але як інші галузі продуктивної діяльності дітей, художнє конструювання дає їм змогу пізнавати навколишній світ, кожного разу відкривати для себе ознаки та властивості, а для дорослих своєю діяльністю та її результатами відкривати себе.

За призначенням результати дитячої конструктивної діяльності спрямовані на задоволення двох видів потреб. В одній з них виробники виконують функцію майбутньої гри. Вони хоч і відрізняються певною лаконічністю, але передбачають відтворення всього необхідного для наступних практичних дій. В іншому випадку дитячі вироби, незважаючи на те, що теж пов'язані з грою, оскільки при їх створенні діти беруть на себе дії конструктора, будівника, вони є результатом реалізованого творчого задуму й відрізняються, зважаючи на це, більшою мірою складності й художнього оздоблення [1;24].

Незважаючи на різноманітність використання дітьми матеріалів для конструювання, спрямованість цієї діяльності загалом полягає в пізнанні та відтворенні навколишньої дійсності. Це відправне положення поєднує художнє конструювання з іншими видами образотворчої діяльності дітей і робить його рівнозначним серед них.

Як і в кожному із видів образотворчої діяльності, у художньому конструюванні діти оволодівають двома взаємозалежними процесами – навчальним і творчим. Навчальний процес з художнього конструювання спрямований на ознайомлення дітей з типологічними підходами до створення моделей споруд, предметів побуту та іграшок, а також різноманітних художніх виробів із різного матеріалу. Перелічене різноманіття можливостей виготовлення продукції художнього конструювання має свої специфічні підходи до технологічного процесу, але в ньому мають бути узагальнені й типологічні завдання [1;26].

В наш час питання дизайну викликають неабиякий інтерес. До того ж широко розповсюджені й помилкові судження щодо змісту та форми такої діяльності. Здебільшого вони є дуже спрощеними або, навпаки, відірваними від реальної практики. Необхідно навіть до окремих уроків дизайну підходити серйозно, готуючи необхідний пізнавальний матеріал.

Дизайнерська освіта повинна починатися із раннього дитинства, із початкових класів школи, бо це зумовлено віковою активністю художньо-творчого розвитку особистості.

Вивчення дизайну в межах програми з образотворчого мистецтва повинно передбачати ознайомлення з особливостями художнього конструювання, історії дизайну, виконання окремих практичних завдань. Тут учні можуть засвоїти технічні сторони побудови, ознайомитися з ритмічною рівновагою, симетрією, асиметрією, масштабом, особливістю кольорів, біонікою.

Розвиток творчих здібностей успішно здійснюється, коли перед учнями ставлять не лише технічні, але й творчі задачі, що не мають готового рішення.

Опанування дизайном молодшими школярами є важливим засобом розвитку їх художньо-творчих здібностей. Як показало дослідження, учні успішно справляються з вирішенням ряду специфічних завдань. Особливі практичні уміння, що потрібні для дизайнерської роботи, розвиваються в учнів в тісному зв'язку з формуванням уміння спостерігати, аналізувати, звертати увагу на головне, порівнювати. Необхідно цілеспрямовано керувати спостереженнями дітей, виховувати у них вміння оцінювати предмети навколишньої дійсності. Розвитку уяви дітей сприяє ознайомлення з основними компонентами дизайну: ритмом, зоровою рівновагою форми і кольору, зовнішньою формою предмету, співвідношеннями, об'ємно-просторовою будовою.

Педагогічно доцільне залучення учнів до художньо-проектної діяльності повинно передбачати широке застосування різноманітних видів практичної діяльності, які розвивають творчу уяву, фантазію в поєднанні з формуванням правильних понять про специфіку дизайну, його мову, про розвиток умінь і навичок сприйняття предметно-просторового середовища відповідно до вікових особливостей школярів.

Дослідження показало, що вже в процесі вивчення елементарних основ дизайну розвивається художньо-конструкторське мислення, формується система знань та умінь, що необхідна для творчого виконання робіт; активізуються просторові уявлення, виховується художньо-естетичне бачення через усвідомлення зв'язку між змістом і формою предметів. Стимулюється прагнення учнів до творчого використання кращих традицій дизайну у своїй творчості.

Отже, ефективність занять дизайнерською діяльністю значною мірою визначається рівнем естетичного розвитку учнів: естетичними інтересами і смаками, творчою уявою.

Компонентами дизайнерської освіченості учнів є: відчуття стилю, конструктиву і варіативності та почуття доцільності. Проведені дослідження підтверджують думку про те, що цих аспектів потрібно навчати, оскільки їх знання і розуміння потрібні не лише в сфері художньої діяльності, а є однією з складових загальної культури людини.

Дизайнерське мистецтво і дизайнерська діяльність виступають продуктивними чинниками розвитку молодших школярів.

Педагогічними умовами розвитку творчого мислення є дотримання технології і методики естетичного виховання; використання методів і прийомів активізації навчально-виховного процесу, у тому числі ігрових; проведення екскурсій; використання наочності; заохочення учнів до самостійного удосконалення шкільного предметного середовища; залучення учнів до практичної діяльності, яка максимально уможливує самостійну трудову активність і творче ставлення до праці.

Список використаних джерел

1. Малиновская Л.П. Вопросы формирования дизайнерского мышления на уроках изобразительного искусства в начальных классах: Постановка проблемы поиск путей ее разрешения / Л.П.Малиновская: Н-исслед. ин-т "Проблемы человека". – Тернополь, 1993. – 182 с.
2. Кардашов В.М. Теорія і методика викладання образотворчого мистецтва: Навч. посіб. Для студентів ВНЗ/ В.М.Кардашов. – К.: Видавничий дім "Слово", 2007. – 296 с.
3. Кардашов В.Н. Теоретические и методические основы художественно-творческого развития школьников: Монография / Под ред. Н.А.Кушаева. – Бердянск, 2000. – 184 с.
4. Шпільчак В. Дизайн в укр. школі: проблеми та перспективи / В.Шпільчак // Мистецтво та освіта. - № 3. – С.9.

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО НАВЧАННЯ І ВИХОВАННЯ ЛІВОРУКИХ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Нелюбіна І.О., магістрант

Рівненський державний гуманітарний університет

У статті відображено результати дослідження, метою якого було формування готовності майбутніх вихователів до навчання і виховання ліворуких дітей дошкільного віку.

Ключові слова: професійна готовність студентів до роботи з ліворукими дошкільниками, педагогічні умови формування готовності.

Постановка проблеми. В умовах суспільної ситуації, що склалась в Україні на початку XXI століття, пріоритетом освіти є становлення та розвиток творчої, активної особистості, з чітко вираженою суб'єктною позицією, здатної швидко адаптуватись до обставин, що змінюються. Важлива роль в даному процесі належить педагогам, професійна підготовка яких вимагає постійного пошуку нових підходів, педагогічних технологій, прийомів та засобів.

Сучасному дошкільному навчальному закладу потрібен фахівець, який володіє найновішими досягненнями в галузі науки і культури, сучасними методами навчання різних категорій дітей, в тому числі й ліворуких.

Різні аспекти підготовки фахівців дошкільної освіти висвітлені у дослідженнях А.Богущ, Г.Беленької, І.Дичківської, Л.Загородньої, І.Зязюна, Е.Карпової, Н.Лисенко, Т.Поніманської, Т.Танько.

Аналіз науково-педагогічної літератури показав, що в останні роки цілеспрямовано проводяться дослідження з пошуку нових підходів до підготовки педагогів для реалізації особистісно орієнтованого підходу у навчанні і вихованні дітей дошкільного віку. Однак проблема формування професійної готовності майбутніх вихователів до роботи з ліворукими дітьми до нині залишається недостатньо дослідженою.

На сьогоднішній день можна констатувати, що увага до проблеми ліворукості помітно зростає. Це обумовлено зростанням кількості ліворуких дітей серед дошкільнят і молодших школярів. Вони складають особливу групу дітей, загальна чисельність яких сьогодні досягає в середньому 10-15%. Діти-лівші відрізняються від своїх однолітків особливостями емоційного статусу, особливим сприйняттям світу, надмірною чутливістю, тривожністю, вразливістю, що за умов неграмотного підходу з боку вихователя спричиняє труднощі у процесі адаптації дитини у колективі однолітків та проблеми у засвоєнні навчального матеріалу. Ігнорування їхніх індивідуальних особливостей і зосередження уваги педагогів виключно на навчальній успішності ліворуких дошкільнят може призвести до того, що ці діти потраплять у групу хронічно невстигаючих [3; 8].

Природний потенціал ліворуких дітей може бути реалізований лише при уважному ставленні вихователя до цих дітей, при врахуванні їхніх специфічних особливостей та здійсненні індивідуального підходу в процесі навчання і

ПСИХОЛОГО–ПЕДАГОГІЧНИЙ НАПРЯМ

Молодий педагог

Адамчук С.В., Павелків О.М. ДИДАКТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДО ВИВЧЕННЯ ГЕОМЕТРИЧНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ В ШКІЛЬНОМУ КУРСІ МАТЕМАТИКИ	1
Азарова У.В., Коваль В.В. ЕКОЛОГІЧНЕ ВИХОВАННЯ УЧНІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ МАТЕМАТИКИ В СЕРЕДНІЙ ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ.....	2
Анисимова Л.С. СИСТЕМА ПЕДАГОГИЧЕСКИХ ЗАДАЧ В ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ПОДГОТОВКЕ БУДУЩИХ УЧИТЕЛЕЙ НАЧАЛЬНЫХ КЛАССОВ.....	4
Бізюк К.В., Суржук Т.Б. ОПРАЦЮВАННЯ ФАКТИЧНОГО ЗМІСТУ ТЕКСТУ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ.....	6
Ваколюк А.М., Вербець В.В. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНО-ЕТИЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	7
Вангрет Н.О. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ВИКОРИСТАННЯ ДИХАЛЬНОЇ ГІМНАСТИКИ В ОЗДОРОВЧІЙ РОБОТІ З СТАРШИМИ ДОШКІЛЬНИКАМИ	9
Власюк О.В., Гетманчук Н.О. ВИКОРИСТАННЯ УСНОЇ НАРОДНОЇ ТВОРЧОСТІ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ	11
Возняк І.М., Юсенко А.С., Фещук Ю.В. ДИДАКТИЧНІ ЗАСАДИ ЗМІСТУ КУРСУ КРЕСЛЕННЯ В ПОЗАШКІЛЬНОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ.....	13
Возняк Н.В., Суржук Т.Б. ПРОГРАМНІ ВИМОГИ ДО ХУДОЖНЬОГО ТВОРУ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ В 3-4 КЛАСАХ	14
Высоцкая Е.В., Зеленев Е.А. ВОСПИТАНИЕ ТОЛЕРАНТНОСТИ В МУЛЬТИКУЛЬТУРНОМ ОБРАЗОВАТЕЛЬНОМ ПРОСТРАНСТВЕ КАНАДЫ	16
Галатюк М.Ю. ДИДАКТИЧНА СИСТЕМА РОЗВИТКУ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТАРШОКЛАСНИКІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ПРИРОДНИЧИХ ПРЕДМЕТІВ	18
Гарбар В.В., Сингаївський Д.В., Трофімчук В.М. РОЗВИТОК ТЕХНІЧНОГО МИСЛЕННЯ У МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЙ З ВИКОРИСТАННЯМ ЗАДАЧ.....	19
Гецько С.І. СУЧАСНЕ ПОНЯТТЯ ІНТЕГРАЦІЇ.....	20
Глазкова І.Я. СТРУКТУРА І ЗМІСТ НАВЧАЛЬНОГО ПОСІБНИКА «ПОПЕРЕДЖЕННЯ І ПОДОЛАННЯ БАР'ЄРІВ СТУДЕНТАМИ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ».....	22
Глеб А.Л., Стреха Е.А. ОЗНАКОМЛЕНИЕ ДЕТЕЙ СРЕДНЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА С ДЕКОРАТИВНЫМИ РАСТЕНИЯМИ ОТКРЫТОГО ГРУНТА.....	23
Голобурда М.А., Горбатова Е.В. ПРОБЛЕМА ФОРМИРОВАНИЯ ЧУВСТВА ЦВЕТА У ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА	24
Голуб О.В., Павелків О.М. МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ НЕСТАНДАРТНИХ УРОКІВ З АЛГЕБРИ В ОСНОВНІЙ ШКОЛІ	25
Гон І.М., Шугасва Л.М. РІВНЕНСЬКА ЖІНОЧА ГІМНАЗІЯ: ФРАГМЕНТИ СТОРІНОК ІСТОРІЇ	27
Григорчук С.Ф., Янцур М.С., Трофімчук В.М. ФОРМУВАННЯ ЗНАТЬ ТА ВМІНЬ З ОСНОВ ДИЗАЙНУ В УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ В ПРОЦЕСІ ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ ЗАСОБАМИ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	28
Грбар С.В., Лазарець О.Ю., Присяжнюк І.М. РОЗРОБКА ВІДЕОЗАНЬ НА ТЕМУ «ДИФЕРЕНЦІАЛЬНІ РІВНЯННЯ ПЕРШОГО ТА ВИЩИХ ПОРЯДКІВ».....	30
Гуменюк О.В., Швець В.О. ІНТЕРАКТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ МАТЕМАТИКИ	31
Дворцева Г.В., Міквабія Е.Г. МИСТЕЦТВО ЯК КАТАЛИЗАТОР ОБРАЗУ ЛЮДИНИ КУЛЬТУРИ У СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ.....	33
Гурская В., Дубинина Д.Н. ОСОБЕННОСТИ ВОСПРИЯТИЯ ХУДОЖЕСТВЕННОЙ ЛИТЕРАТУРЫ ДЕТЬМИ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА	34
Гаврилюк В.О., Давнюк С.В. МЕТОДИКА РОБОТИ НАД РОЗВИТКОМ СЛОВНИКОВОГО ЗАПАСУ УЧНІВ МОЛОДШИХ КЛАСІВ (НА ЛЕКСИЧНОМУ МАТЕРІАЛІ).....	35
Дем'яничук Т. М., Кирилецька Г.М. ОРГАНІЗАЦІЯ МОДУЛЬНО-РЕЙТИНГОВОЇ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ.....	36
Демчук І.А., Суржук Т.Б. УДОСКОНАЛЕННЯ ТЕХНІКИ ЧИТАННЯ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ	37
Джас М.І., Колупасва Т.С. ГЕНЕЗИС ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРОФЕСІЇ В ЗАРУБІЖНІЙ ІСТОРИКО-ПЕДАГОГІЧНІЙ НАУЦІ	39
Джеджеря О.М., Кирильчук Ю.В. ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ЗНАТЬ І ВМІНЬ УЧНІВ 10-11Х КЛАСІВ ПРИ ВИВЧЕНІ ПРОФІЛЮ «МЕТАЛООБРОБКА» НА ОСНОВІ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ	41
Дмитрук Р.М., Веремчук А.П. ФУНКЦІЇ СТУДЕНТА І ВИКЛАДАЧА ПІД ЧАС ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ НАВЧАЛЬНОЇ РОБОТИ.....	42

Довгаль О.П. ЕЛЕКТРОННИЙ ПІДРУЧНИК, ЯК ЗАСІБ НАВЧАЛЬНОГО СЕРЕДОВИЩА ПРИ ВИВЧЕННІ МАТЕМАТИЧНОГО АНАЛІЗУ В ПЕДАГОГІЧНИХ УНІВЕРСИТЕТАХ	44
Ермолаєва С.Н., Стреха Е.А. ОЗНАКОМЛЕНИЕ ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА С СЕЗОННИМИ ИЗМЕНЕНИЯМИ В ЖИЗНИ ПТИЦ	46
Ємець І.В. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-МОВЛЕННЕВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ	47
Задерей М.Р., Кирильчук Ю.В. ФОРМУВАННЯ ЗНАНЬ І ВМІНЬ З ОБРОБКИ ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ В УЧНІВ 10-11 КЛАСІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ ШЛЯХОМ МІЖПРЕДМЕТНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ	48
Іванова С.М., Стреха Е.А. ОЗНАКОМЛЕНИЕ ДЕТЕЙ МЛАДШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА С РАСТЕНИЯМИ УГОЛКА ПРИРОДЫ	50
Ігнатюк Ю.В., Сингаївський Д.В. РОЗВИТОК ГРАФІЧНОЇ КУЛЬТУРИ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ НА УРОКАХ КРЕСЛЕННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНОГО ПІДХОДУ	51
Калита В.О., Янцур М.С. ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОГО ІДЕАЛУ В УЧНІВ 8-9 КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ ЗАСОБАМИ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	52
Калініна О.С., Тарасенко Г.С. ДОМІНАНТНО-ОБРАЗНИЙ ПІДХІД ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ЕСТЕТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	53
Качинська Д.І., Швець В.О. ВИКОРИСТАННЯ НОВИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПІД ЧАС РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ТРАНСЦЕНДЕНТНИХ НЕРІВНОСТЕЙ	55
Кардаш О.Ю., Белешко Д.Т. МЕТОДИЧНА СИСТЕМА НАВЧАННЯ УЧНІВ ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНОГО ПРОФІЛЮ РОЗВ'ЯЗУВАТИ ТРИГОНОМЕТРИЧНІ РІВНЯННЯ ТА НЕРІВНОСТІ	56
Карпук А.В., Самсонок Н.Ф. МЕДИКО-ЛОГОПЕДИЧНЕ ВИВЧЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ РОЗВИТКУ ДІТЕЙ З МОВЛЕННЕВО-РУХОВИМИ ПОРУШЕННЯМИ	58
Касянчук Т.В., Гегманчук Н.О. ПРОБЛЕМНИЙ ПІДХІД У ВИВЧЕННІ МОВИ ЯК ЗАСІБ АКТИВІЗАЦІЇ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	58
Кмитюк О.В., Гудовсек О.А. КОНЦЕПТУАЛЬНІ ІДЕЇ ІГРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	61
Коваль В.В., Пальчевський С.С. ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДІ В УМОВАХ ДОЗВІЛЛЯ	63
Ковальчук І.А., Тарасенко Г.С. СВІТОГЛЯДНА КУЛЬТУРА ЯК ОСОБИСТІСНИЙ ФЕНОМЕН	64
Кошелева Н.Н., Стреха Е.А. ОЗНАКОМЛЕНИЕ ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА С ЛЕКАРСТВЕННЫМИ РАСТЕНИЯМИ	66
Куцова М.Г., Козлакова Г.О. ОСОБЛИВОСТІ ВИЗНАЧЕННЯ ЗАГАЛЬНИХ І СПЕЦІАЛЬНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ БАКАЛАВРІВ З КОМП'ЮТЕРНОЇ ІНЖЕНЕРІЇ В УНІВЕРСИТЕТАХ КАНАДИ	66
Лебедина Е.В. ВЫСШЕЕ ОБРАЗОВАНИЕ И ПРОБЛЕМЫ ДУХОВНОЙ БЕЗОПАСНОСТИ	68
Лебейчук Т.Ю., Приймак О.П. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ НА РУХ	69
Левчун О.І., Белешко Д.Т. МЕТОДИЧНА СИСТЕМА ПІДГОТОВКИ УЧНІВ 5 КЛАСУ ДО ОЛІМПІАД З МАТЕМАТИКИ	72
Ліщенко І.В., Рябокони В.І. РЕАЛІЗАЦІЯ ДИДАКТИЧНОГО ПРИНЦИПУ НАСТУПНОСТІ І ПЕРСПЕКТИВНОСТІ НА УРОКАХ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА	73
Лобач О.Л., Павелків О.М. ДИДАКТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДО ВИВЧЕННЯ ТЕМИ: «ПЕРВІСНА ТА ІНТЕГРАЛ» У КЛАСАХ ПРИРОДНИЧО – МАТЕМАТИЧНОГО НАПРЯМУ	75
Люлька А.А. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	76
Малайчук Т.С., Кирилецька Г.М. ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОБЛЕМНО-ПОШУКОВОГО НАВЧАННЯ В УЧНІВ 5-9 КЛАСІВ	77
Малашенок М.А., Малахова И.А. РАЗВИТИЕ ТВОРЧЕСКИХ СПОСОБНОСТЕЙ ДОШКОЛЬНИКОВ В ПРОЦЕССЕ ОБУЧЕНИЯ РУЧНОМУ ТКАЧЕСТВУ	78
Маліванчук М.В., Коваль Г.П. ПРИНЦИПИ, МЕТОДИКИ І ЗАСОБИ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЕВОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ. КОМПЛЕКСНИЙ АНАЛІЗ ТЕКСТУ	80
Мамчуровська М.В., Коваль В.В. ДИФЕРЕНЦІЙОВАНИЙ ПІДХІД ПРИ ВИВЧЕННІ МАТЕМАТИКИ В СЕРЕДНІЙ ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ	82
Матвійчук В.Л., Косарева О.І. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ОБРАЗУ МАЙБУТНЬОГО ШКОЛЯРА У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	83
Медведюк К.О., Сяська Н.А. МЕТОДИКА ЗАСТОСУВАННЯ ПРОБЛЕМНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ В КУРСІ СТЕРЕОМЕТРІЇ З ДОПОМОГОЮ КОМП'ЮТЕРА	85
Мельникова М.С., Шебеко В.Н. СТАНОВЛЕНИЕ СУБЪЕКТНОСТИ РЕБЕНКА В ДИГАТЕЛЬНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ	86
Набочук О.Ю., Семещук І.Л. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ З ГЕОМЕТРІЇ З ВИКОРИСТАННЯМ ПРОГРАМИ “GRAN 2D”	88
Назарець Л.М. СПЕЦИФІКА ВПЛИВУ ЕМОЦІЙ НА ПІЗНАВАЛЬНУ ДІЯЛЬНІСТЬ ШКОЛЯРІВ	89
Начичко Л.М., Рябокони В.І. РОЗВИТОК ТВОРЧОГО МИСЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ В ПРОЦЕСІ ДИЗАЙНЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА УРОКАХ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА	91

Нелюбіна І.О. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО НАВЧАННЯ І ВИХОВАННЯ ЛІВОРУКИХ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	93
Немеришина К.П., Рябоконт В.І. КРИТЕРІЇ ОЦІНКИ ЯКОСТІ ТВОРІВ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА	95
Немира Т.М., Горопаха Н.М. ГОТОВНІСТЬ ВИХОВАТЕЛІВ ДО РЕАЛІЗАЦІЇ КОМПЕТЕНТНІСНОГО ПІДХОДУ У ДОШКІЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ	97
Нестерчук А.Ф., Янцур Л.А. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ СЦЕНІЧНОЇ ТЕАТРАЛІЗОВАНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СТАРШОМУ ДОШКІЛЬНОМУ ВІСІ	99
Новосад І.В., Янцур М.С., Трофімчук В.М. КОНСТРУКТОРСЬКА ПІДГОТОВКА УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ В ПРОЦЕСІ ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ ЗАСОБАМИ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	101
Опанасець В.В., Хірна К.С., Шроль Т.С. ВИКОРИСТАННЯ FLASH-ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	102
Остапчук Н.О., Павелків Р.В. ОСОБИСТІСНЕ СПІЛКУВАННЯ ПЕДАГОГА З УЧНЯМИ ЗА ДОПОМОГОЮ НЕВЕРБАЛЬНИХ ЗАСОБІВ.....	103
Павлова Н.С., Гнедко Н.М. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ІНФОРМАТИКИ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У ПРОЦЕСІ ВИКЛАДАННЯ ОСВІТНЬОЇ ГАЛУЗІ «ІНФОРМАТИКА».....	105
Павловська В.В. ГЕНДЕРНИЙ АСПЕКТ НАВЧАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПОЛЬЩІ КРИЗЬ ПРИЗМУ ПРОЦЕСУ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ.....	107
Павлюк Т.О. ФОРМУВАННЯ КОМП'ЮТЕРНОЇ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ГРАМОТНОСТІ ДИТИНИ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	109
Павлюк Ю.А., Козлюк О.А. РОЗВИТОК ІГРОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК УМОВА ПІДГОТОВКИ ДІТЕЙ ДО ШКОЛИ... ..	110
Палаженко О.П. ВИКОНАВСЬКА МАЙСТЕРНІСТЬ ЯК ЄДНІСТЬ ТЕХНІЧНОЇ І ХУДОЖНЬОЇ СТОРІН В ПРОЦЕСІ ВИКОНАННЯ ТВОРІВ МУЗИКАНТАМИ-ДУХОВИКАМИ	112
Пекач Н.В., Суржук Т.Б. ВИВЧЕННЯ ТА ПОПЕРЕДЖЕННЯ ПОМИЛОК У ЧИТАННІ, ШЛЯХИ ЇХ УСУНЕННЯ	114
Піловець А.В., Белешко Д.Т. ЗМІСТ І МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ ФАКУЛЬТАТИВНОГО КУРСУ «РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ГЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ У ПРОФІЛЬНІЙ ШКОЛІ»	116
Пітик С.М., Бричок С.Б. СТАТЕНЕ ВИХОВАННЯ, ЯК ПРОБЛЕМА ПЕДАГОГІЧНОЇ НАУКИ І ПРАКТИКИ 20-30 РР. ХХ СТОЛІТТЯ.....	117
Полтавська Н.Є., Червякова Н.І. ФОРМУВАННЯ ОРГАНІЗАТОРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ ЯК ПРОФЕСІЙНО ЗНАЧУЩИХ ЯКОСТЕЙ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ЗАСОБАМИ ТЕХНОЛОГІЙ СПІВПРАЦІ	118
Полюхович Н.В. МІЖПРЕДМЕТНІ ЗВ'ЯЗКИ ЯК ВАЖЛИВИЙ КОМПОНЕНТ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МАТЕМАТИКИ ТА ЕКОНОМІКИ	120
Радимська О.Д., Белешко Д.Т. РОЗВИТОК ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ УЧНІВ ДЕВ'ЯТОГО КЛАСУ ПРИ ВИВЧЕННІ АЛГЕБРИ ЗАСОБАМИ САМОСТІЙНИХ РОБІТ.....	121
Свистун Т.І. ПРОБЛЕМА ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ У НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ	124
Севастьянов В.В., Руденко В.М. ПРОЕКТУВАННЯ ПЕДАГОГІЧНИХ СИСТЕМ МІЖНАРОДНИХ ОСВІТНІХ СЕРЕДОВИЩ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ.....	125
Сендега Т.В. ФОРМУВАННЯ У ДІТЕЙ ЛЮБОВІ ДО ПРИРОДИ В УМОВАХ ЕСТЕТИЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ ДНЗ.....	126
Солтис О.Д., Давнюк С.В. МЕТОДИКА ОПРАЦЮВАННЯ РЕЧЕННЯ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ: АНАЛІТИКО-СИНТЕТИЧНИЙ АСПЕКТ	127
Соннік І.М., Косарева О.І. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЕМОЦІЙ В МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ	129
Столярчук Н.С., Семешук І.І. СПІВВІДНОШЕННЯ ЕМПІРИЧНОГО І ТЕОРЕТИЧНОГО У НАВЧАННІ ФІЗИКИ В 8 КЛАСІ	131
Таргоній Т.І., Коваль В.В. МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ ПРИЙОМІВ РОЗУМОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ МАТЕМАТИКИ	132
Тижук І.М., Янцур Л.А. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ВИКОРИСТАННЯ ТЕОРІЇ РОЗВ'ЯЗАННЯ ВИНАХІДНИЦЬКИХ ЗАВДАНЬ У НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ ДОШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ	133
Трофімюк К.Р., Сингаївський Д.В. МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНИХ ЗНАНЬ І ВМІНЬ В УЧНІВ 10-11 КЛАСІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ПРОФІЛЮ «ШВЕЙНА СПРАВА» ЗАСОБАМИ ІНТЕРАКТИВНИХ КОЛЕКТИВНО-ГРУПОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ	134
Тупік Ю.О., Гетманчук Н.О. БЕЗМАШИННИЙ ПРОГРАМОВАНИЙ КОНТРОЛЬ ЗНАНЬ ОРФОГРАФІЧНОЇ ГРАМОТНОСТІ СТУДЕНТІВ.....	135
Улітко А.В., Шроль Т.С. РОЗВИТОК ЛОГІЧНОГО МИСЛЕННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ З ВИКОРИСТАННЯМ FLASH-ТЕХНОЛОГІЙ.....	137
Фирсова Ю.Н., Воловик А.К. РЕФОРМА ЄВРОПЕЙСЬКОЇ СИСТЕМИ ВІСШЕГО ОБРАЗОВАНИЯ В КОНТЕКСТЕ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ І ВНЕДРЕННЯ «НОВОГО ГОСУДАРСТВЕННОГО УПРАВЛЕНИЯ»	138

Фірак М.М. СПІЛЬНА РОБОТА ДОШКІЛЬНОГО ЗАКЛАДУ І СІМ'Ї З ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНОЇ ПОВЕДІНКИ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	140
Фоменко І.О., Горбунова Н.В. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЛОЛОГІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ ДО ПРОЕКТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ОСНОВНІЙ ШКОЛІ.....	142
Хижняк О.В., Бєлих О.С. СТРУКТУРА ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ВЕЛИКОБРИТАНІЇ.....	144
Хоровець Ю.С., Боровець О.В. ПРОБЛЕМА СОЦІАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ОСОБИСТОСТІ У СУЧАСНІЙ ПЕДАГОГІЧНІЙ НАУЦІ	146
Хролець О.І. ДО ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЧИТАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	147
Чудак Г.А., Белешко Д.Т. МЕТОДИЧНА СИСТЕМА НАВЧАННЯ УЧНІВ ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНОГО ПРОФІЛЮ РОЗВ'ЯЗУВАТИ ІРРАЦІОНАЛЬНІ РІВНЯННЯ ТА НЕРІВНОСТІ	148
Шелестюк Л.П., Кирильчук Ю.В. ФОРМУВАННЯ ЗНАНЬ І ВМІНЬ З ВИГОТОВЛЕННЯ ШВЕЙНИХ ВИРОБІВ В УЧНІВ 10-11 КЛАСІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНОГО ПІДХОДУ НА ОСНОВІ СПОСОБІВ РОЗВИВАЛЬНОЇ ДОПОМОГИ	150
Якимчук М.Ю., Кирилецька Г.М. ПРО РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ОСВІТИ УКРАЇНИ ТА НОВІ СТАНДАРТИ ОСВІТИ	151
Демченко Ю.Ю. ОСОБЛИВОСТІ ДОСЛІДЖЕННЯ ВИКОНАННЯ ФІЗИЧНИХ ВПРАВ НА УРОКАХ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ УЧНЯМИ СЕРЕДЬНОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ СІЛЬСЬКОЇ МІСЦЕВОСТІ	153
Ониськевич Т.В., Шевців З.М. ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КУЛЬТУРИ ЯК АКТУАЛЬНА ПРОБЛЕМА СУЧАСНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ НАУКИ.....	155
Бакшиш Э.Н., Зарединова Э.Р. СОЦІАЛЬНО-ЦЕННОСТНИЙ И ЗНАЧИМЫЙ ХАРАКТЕР ПЕДАГОГИЧЕСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ	157
Дяченко М. Д. ФОРМУВАННЯ ЖУРНАЛІСТСЬКОГО СВІТОГЛЯДУ ЯК ОЗНАКИ ПРОФЕСІЙНОГО СТАТУСУ В МАЙБУТНІХ ЖУРНАЛІСТІВ У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ	158
Зиядинова Р., Зарединова Э.Р. ОБУЧЕНИЕ МЛАДШИХ ШКОЛЬНИКОВ ЧЕРЕЗ РАЗВИТИЕ ПОЗНАВАТЕЛЬНОГО ИНТЕРЕСА	159
Муединова А.С., Зарединова Э.Р. ОРГАНИЗАЦИОННО-ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ УСЛОВИЯ ФОРМИРОВАНИЯ УЧЕНИЧЕСКОГО САМОУПРАВЛЕНИЯ: ТЕОРЕТИЧЕСКИЙ АСПЕКТ	161

Молодий психолог

Аверьянова Т.С. СОВРЕМЕННАЯ СЕМЬЯ: ОСОБЕННОСТИ ГЕНДЕРНОЙ СОЦИАЛИЗАЦИИ ДЕТЕЙ.....	164
Бояківська І.О., Каламаж Р.В. НЕГАТИВНЕ САМОСТАВЛЕННЯ ОБДАРОВАНИХ ПІДЛІТКІВ ЯК ПСИХОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА	166
Геккель Я.С., Романюк В.Л. ІНТЕРНЕТ-ЗАЛЕЖНІСТЬ ЯК ОДНА З ФОРМ АДИКТИВНОЇ ПОВЕДІНКИ	167
Генсіцька-Антонюк Н.О. МАТЕМАТИЧНІ ЗДІБНОСТІ ЖІНКИ: ОСНОВНІ ТЕОРІЇ.....	168
Гоцюк О.Л., Савелюк Н.М. ВІРТУАЛЬНЕ СПІЛКУВАННЯ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ ЯК ПСИХОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА	169
Демянюк О.Б., Ямницький В.М. ОБРАЗ СВІТУ З ПОЗИЦІЇ ГУМАНІСТИЧНОЇ КОНЦЕПЦІЇ РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ	171
Джеджеря О.В. ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕЖИВАННЯ ТРИВОЖНОСТІ СТУДЕНТАМИ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ.....	172
Дідук Т.С., Савелюк Н.М. АУТИЗМ – «ХВОРОБА ХХІ СТОЛІТТЯ» ЧИ БЕЗПОРАДНІСТЬ ДОРΟΣЛИХ ПЕРЕД ДИТЯЧОЮ УНІКАЛЬНІСТЮ (СПРОБА ПСИХОЛОГІЧНОГО ПІДХОДУ ДО ПРОБЛЕМИ).....	174
Каравай Е.В., Леганькова О.В. СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ ПРОБЛЕМЫ ИЗУЧЕНИЯ ОПТИМИЗМА И ПОЗИТИВНЫХ ЭМОЦИЙ	176
Кочубей О.С., Михальчук Н.О. ПСИХОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ УСНОЇ ПЕРЕКЛАДАЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ-ФІЛОЛОГІВ	178
Остаповець Ю.В., Романюк В.Л. НАПРЯМКИ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМИ ДРУЖБИ В ПСИХОЛОГІЇ.....	180
Руккова, К. V., Likarchuk L.I. HEALTHY LIFESTYLE AS A SOCIAL AND PUBLIC POSITION OF YOUTH	181
Суходол А.Ю., Романюк В.Л. ТРИВОЖНІСТЬ ТА АГРЕСИВНІСТЬ ЯК МЕХАНІЗМИ ПСИХОЛОГІЧНОГО ЗАХИСТУ ДІТЕЙ.....	182
Тищенко І.А., Романюк В.Л. ОСОБИСТІСТЬ ТА ПРОБЛЕМИ МЕДИЧНОЇ ПСИХОЛОГІЇ	183
Тригуб Л.А., Денисенко В.М. THE STUDENTS SEARCHING FOR THE IDEALS IN MOVIE SERIALS BECAUSE OF LACK OF FAMILY SUPPORT.....	184
Хаусман Л.В., Павелків Р.В. ФЕНОМЕН ЕТНІЧНОЇ САМОСВІДОМОСТІ ОСОБИ.....	184
Черепехіна О.А. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ЗМІСТ МОДЕЛІ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІОНАЛІЗМУ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ У ФАХОВІЙ ПІДГОТОВЦІ	186

Наукове видання

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

**Матеріали V Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців**

Частина 1. Психолого-педагогічний напрям

**18–19 квітня 2012 року
м. Рівне**

Відповідальна за випуск – Батишкіна Ю.В.
Комп’ютерна верстка – Батишкіна Ю.В., Назарук М.В.

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різнографний. Ум. друк арк. 29. Замовлення № 123 /1. Тираж 300 прим.

*Віддруковано засобами оперативної поліграфії ПП Самборський І.О.,
вул. Толстого, 3, м. Рівне, Україна, 33028.
тел. 0362-22-41-20*